

Praya Narin Songkram Pu Chom Pak Chong Phu Wiang Myth to a Utilization of an Intercepted Area for Cultural Interpretation

Mr. Atsadawoot Srithon ¹ and Dr. Umarin Tularak ²

¹ Master's student in Master of Arts Program in Thai Language

² Lecturer in Thai language department

^{1,2} Faculty of Humanities and Social Sciences,
Khon Kaen University, Thailand

² Email: atsadawoot@kkumail.com

Abstract

This research studies an oral storytelling of a myth called Praya Narin Songkram or Pu Chom Pak Chong Phu Wiang with the purpose to study intercepted area utilization for cultural interpretation of the community in strategic location of Phu Wiang district and Wiang Kao district. This area is a place where a gallant shire is settled in order to honor a significant person of the community for his honesty, resolution, bravery and the righteous ruling. After the death of Praya Narin Songkram, the community established a shrine and named it Puchom Pak Chong Phu Wiang in order to honor bravery gallant of Phu Wiang district and Wiang Kao district including determine a bathing and costume changing ceremony in Boon Songkarn festival of every year.

Findings of the study found it that the location that Praya Narin or Pu Chom Pak Chong shrine was situated was a strategic location that illustrated unique sacred space characteristic, so the community used this location for cultural interpretation which divided into 4 aspects: 1. the use of myths and rituals to interpret sacred space with the community 2. the use of myths and rituals to manage natural resources 3. the use of myths and rituals to present community identity 4. the use of myths to support cultural tourism until there was a utilization through cultural capital. Hence, myths and local rituals all had significant role in cultural interpretation and defined meanings of the location in various dimensions.

ตำนานพระยานรินทร์สงครามปู่จอมปากช่องภูเวียง ผู้การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ซ้อนทับ เพื่อสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรม

นายอัษฎาวุฒิ ศรีทน¹ และ ดร.อุมารินทร์ ตูลารักษ์²

¹นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

²อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาภาษาไทย

^{1,2} คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นการศึกษาตำนาน เรื่องเล่ามุขปาฐะ เรื่องพระยานรินทร์สงครามหรือปู่จอมปากช่องภูเวียง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ซ้อนทับเพื่อสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรม ของชุมชนบนพื้นที่จุดยุทธศาสตร์ของอำเภอภูเวียงและอำเภอเวียงเก่า บริเวณพื้นที่แห่งนี้เป็นที่ตั้งศาลวีรบุรุษที่มีความเชื่อศรัทธามีวาทะที่เด็ดเดี่ยว กล้าหาญ และเป็นผู้ทรงธรรมต่อการปกครองบ้านเมือง จนได้รับยกย่องเป็นบุคคลสำคัญของชุมชน ภายหลังจากการสิ้นชีวิตของพระยานรินทร์สงคราม ชุมชนได้มีการจัดตั้งศาลโดยใช้ชื่อเรียกว่าปู่จอมปากช่องภูเวียง อันเป็นการยกย่องให้เป็นจอมคนผู้กล้าหาญ ของอำเภอภูเวียงและอำเภอเวียงเก่าและกำหนดให้มีพิธีกรรมในการสงฆ์เปลี่ยนเครื่องทรงในบุญสงกรานต์ของทุกปี

จากการศึกษาพบว่า พื้นที่ตั้งของศาลพระยานรินทร์หรือปู่จอมปากช่องภูเวียงนั้น เป็นจุดยุทธศาสตร์ที่นำเสนอลักษณะทางกายภาพที่มีความเป็นเอกลักษณ์ ชุมชนจึงใช้พื้นที่นี้ในการสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรม จำแนกออกเป็น 4 ประเด็น ประกอบด้วย 1 . การใช้ตำนานและพิธีกรรมสื่อสารความหมายด้านพื้นที่ศักดิ์สิทธิ์กับชุมชน 2 . การใช้ตำนานและพิธีกรรมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ 3 . การใช้ตำนานและพิธีกรรมในการนำเสนออัตลักษณ์ชุมชน 4 . การใช้ตำนานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จนทำให้เกิดการใช้ประโยชน์ผ่านทุนทางวัฒนธรรม กล่าวได้ว่าตำนานและพิธีกรรมในท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารความหมายทางวัฒนธรรมและให้ความหมายของพื้นที่ในมิติต่าง ๆ เป็นอย่างยิ่ง